

modtages på det sygehus (sygehusafdeling), hvorunder hun hører.

2. Er kvinden under 18 år og ugift eller umyndiggjort i personlig henseende, skal der så vidt muligt indhentes en skriftlig erklæring fra foreldremyndighedens indehaver, henholdsvis værgen, men pågældendes samtykke kræves ikke. Beslutning om indgreb kan ikke træffes uden kvindens samtykke.

3. Er kvinden på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af andre årsager ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan begæring om dettes foretagelse fremsættes af en hertil efter indstilling af de sociale udvalg beskikket særlig væрге. Der skal dog foreligge tungtvejende argumenter fra værgens side for, at indgrebet kan ske uden den pågældende kvindes samtykke. Værgens indstilling skal godkendes af mødrehjælpens samråd.

4. Kvindens ægtefælle skal, såfremt særlige hensyn ikke taler herimod, have lejlighed til, inden beslutning træffes, at orienteres om samfundet hjælpemuligheder for familie og børn og om indgrebets art. Såfremt kvinden er gift, skal om muligt skriftlig erklæring indhentes fra ægtefællen, men pågældendes samtykke behøves dog ikke.

§ 3. Afbrydelse af svangerskab må kun foretages af en autoriseret læge på et af statens eller kommunens sygehuse eller på et privat sygehus, der modtager offentlig støtte, eller på hvilket patienter indlægges for offentlig regning.

Stk. 2. Hvor der er alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, kan bestemmelse om svangerskabsafbrydelse træffes af sygehuse overlæge i samråd med kvinden, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herimod.

§ 4. En læge, der i tilfælde, der ikke omfattes af § 1, afbryder en andens svangerskab, uden at der foreligger tilladelse efter § 2, stk. 2, straffes, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov, med hæfte eller fængsel indtil 2 år, under formildende omstændigheder med bøde. På samme måde straffes en læge, der afbryder en andens svangerskab i strid med § 2, stk. 1, eller § 3, stk. 1.

Stk. 2. Den, som uden at være læge afbry-

der en andens svangerskab, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på den, der bistår ved den pågældendes virksomhed.

Stk. 4. Overtrædelse af bestemmelserne i § 7 eller af vilkår, der er fastsat for godkendelse efter § 7, straffes med bøde.

§ 5. Udgifterne i anledning af svangerskabsafbrydelse afholdes efter de gældende regler for almindelig sygedomsbehandling.

§ 6. Svangerskabsforebyggende midler må kun forhandles, såfremt de er godkendt af sundhedsstyrelsen. Godkendelsen kan bl. a. betinges af, at midlerne kun forhandles fra apoteker eller udsalgssteder, der er godkendt af embedslægen efter forhandling med politiet.

Stk. 2. Erhvervsmæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af svangerskab må kun foretages af læger og apotekere samt af personer, som sundhedsstyrelsen autoriserer hertil.

§ 7. Den, som til andre end sygehuse sælger genstande eller stoffer, der må antages at være bestemt til afbrydelse af svangerskab, eller i øvrigt mod vederlag stiller sådanne genstande til rådighed, straffes med bøde, hæfte eller under særlig skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

§ 8. Overtrædelser, der begås af uagtsomhed, straffes ikke efter denne lov.

§ 9. Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Stk. 2. Lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v., § 6 A i lov om mødrehjælpsinstitutioner, jfr. lovbekendtgørelse nr. 227 af 24. august 1956, samt § 243 i borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967, ophæves.

Stk. 3. I lov nr. 200 af 8. juni 1966 om svangerskabshygiejne indsættes efter § 6:

„**§ 6 a.** Staten yder private foreninger tilskud på indtil halvdelen af deres udgifter ved offentlig oplysningsvirksomhed om seksualhygiejne. Til udgifterne ved oprettelse og drift af seksualklinikker kan der dog ydes tilskud på indtil 90 pct.